

Sygn. akt II K 286/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 lutego 2021r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Gabriela Krakowiak

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Grażyna Greb-Hejno

po rozpoznaniu na rozprawie 11 września 2020 r., 5 listopada 2020r., 15 grudnia 2020r. i 27 stycznia 2021r.

s p r a w y: **D. S.**

syna K. i I. zd. G.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 lipca 2019 roku w J. woj. (...), na ul. (...) kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że wykonując manewr skrętu w lewo nie zachował szczególnej ostrożności poprzez nienależytą obserwację drogi, oraz nie ustąpił pierwszeństwa nadjeżdżającemu z kierunku przeciwnego i jadącemu na wprost motocyklowi marki S. (...) o nr rej. (...), doprowadzając do zderzenia obydwu pojazdów na środku pasa ruchu przeznaczzonego dla kierunku jazdy motocykla, w wyniku czego kierujący motocyklem R. O. (1) doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania podstawy dołu przedniego czaszki - stropu prawego oczodołu, błędnika sitowego, ścian zatok czołowych, trzonu kości klinowej przechodzące na wierzchołek prawej piramidy skroniowej, krwiaka przymózgowego obustronnie na podstawie i od płatów czołowych i międzypółkulowo u podstawy płatów czołowych, ukrwiotoczniowych ognisk stłuczenia podstawnych warstw obu płatów czołowych, punktowatych ognisk krwotocznych w istocie białej prawego płata skroniowego, wieloodłamowego złamania stropu prawego oczodołu oraz jego ścian przyśrodkowej, dolnej, bocznej z przemieszczeniem odłamów kostnych, złamania wszystkich ścian lewego oczodołu z przemieszczeniem odłamów w obrębie ściany dolnej, licznych szczelin złamania części kości nosowej kości czołowej, kości nosa, przegrody kostnej nosa, z przemieszczeniem odłamów kostnych, krwiałków w świetle wszystkich zatok przynosowych, obrzęków i krwiałków podskórnych okolicy czołowej, nosowej, obustronnie policzkowo - jarzmowej, odmy opłucnowej lewostronnej wymagającej założenia drenażu, stłuczenia mięszu obu płuc, złamania wyrostka poprzecznego lewego kręgów Th1, Th2, złamania szyjki żebra I lewego, złamania łopatki lewej- grzebienia łopatki, części nad- i podgrzebieniowej, odmy podskórnej okolicy czołowej, oczodołowej obustronnie, policzkowo - jarzmowej, obustronnie, otwartego złamania wyrostka łokciowego kości łokciowej lewej, które to obrażenia spowodowały u niego ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu

tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k.:

I. uznaje oskarżonego **D. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 177 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 177 § 2 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **D. S.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **D. S.** środek kompensacyjny w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz R. O. (1) kwoty 5000 (pięciu tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu **D. S.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszając na podstawie art. 70 § 1 k.k. okres próby na 2 (dwóch) lata;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązuje oskarżonego **D. S.** w okresie próby kontynuowania pracy zarobkowej;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **D. S.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 2802,34 złotych, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu 120 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 286/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji			

zawartych w częściach 3 – 8 formularza.					
1. <u>USTALENIE</u> <u>FAKTÓW</u>					
Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód	Numer karty
1.1.1.	D. S.	art. 177 § 2 k.k.	D. S. 25 lipca 2019 roku kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) jadąc z ulicy (...) na ulicę (...) w J. w kierunku centrum. Tam zamierzał wjechać na przysklepowy parking znajdujący się przy sklepie (...) toteż jadąc ulicą (...) musiał skręcić w lewo przecinając jezdnię, dwa pasy ruchu w jednym kierunku, prowadzącą w kierunku C.. D. S. wykonując manewr skrętu	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego; Częściowo Zeznania R. O. (1); Zeznania P. C.; Opinie biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych; Materiał poglądowy; Protokół oględzin; Protokół oględzin i opinia co do stanu technicznego pojazdów;	k.124-125, 158, 178-179,194; k. 43-44, 158-159; k. 184; k.69-89, 186-192; k.63; k.5-6; k.25-32; k.18, 39.

			<p>w lewo nie zachował szczególnej ostrożności poprzez nienależytą obserwację drogi, oraz nie ustąpił pierwszeństwa nadjeżdżającemu z kierunku przeciwnego i jadącemu na wprost (w kierunku C.) motocyklowi marki S. (...) o nr rej. (...), doprowadzając do zderzenia obydwu pojazdów na środku pasa ruchu przeznaczonego dla kierunku jazdy motocykla. Kierujący motocyklem R. O. (1) w czasie poprzedzającym zderzenie, w miejscu gdzie istniało ograniczenie prędkości do 50 km/h poruszał się z prędkością 87 km/h. Nadto posiadał on prawo jazdy kategorii B nie posiadając prawa jazdy kategorii A – pomimo, iż motocykl marki S. (...), którym się poruszał</p>	<p>Płyty DVD w zapisem monitoringu.</p>
--	--	--	---	---

			<p>miął pojemność skokową silnika przekraczającą 125 cm³.</p>		
1.1.2.	D. S.	art. 177 § 2 k.k.	<p>W wyniku zderzenia z pojazdem kierowanym przez D. S. kierujący motocyklem R. O. (1) doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania podstawy dołu przedniego czaszki - stropu prawego oczodołu, błędnika sitowego, ścian zatok czołowych, trzonu kości klinowej przechodzące na wierzchołek prawej piramidy skroniowej, krwiaka przymózgowego obustronnie na podstawie i od płatów czołowych i międzypółkulowo u podstawy płatów czołowych, ukrwiotoczonych ognisk stłuczenia podstawnych warstw obu płatów czołowych, punktowatych</p>	<p>Opinia biegłego z zakresu medycyny;</p> <p>Dokumentacja medyczna.</p>	<p>k.60;</p> <p>k. 45.</p>

ognisk
krwotocznych w
istocie białej
prawego płata
skroniowego,
wieloodłamowego
złamania stropu
prawego
oczodołu oraz
jego ścian
przyśrodkowej,
dolnej, bocznej z
przemieszczeniem
odłamów
kostnych,
złamania
wszystkich ścian
lewego oczodołu
z
przemieszczeniem
odłamów w
obrębie ściany
dolnej, licznych
szczelin
złamania części
kości nosowej
kości czołowej,
kości nosa,
przegrody
kostnej nosa, z
przemieszczeniem
odłamów
kostnych,
krwiaków w
świecie
wszystkich zatok
przynosowych,
obrzęków i
krwiaków
podskórnych
okolicy czołowej,
nosowej,
obustronnie
policzkowo -
jarzmowej,
odmy
opłucnowej
lewostronnej
wymagającej
założenia

			<p>drenażu, stłuczenia mięszu obu płuc, złamania wyrostka poprzecznego lewego kręgów Th1, Th2, złamania szyjki żebra I lewego, złamania łopatki lewej- grzebienia łopatki, części nad- i podgrzebieniowej, odmy podskórnej okolicy czołowej, oczodołowej obustronnie, policzkowo - jarzmowej, obustronnie, otwartego złamania wyrostka łokciowego kości łokciowej lewej, które to obrażenia spowodowały u niego ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.</p>		
1.1.3.	D. S.	art. 177 § 2 k.k.	<p>D. S. nie był uprzednio karany sądownie za przestępstwa. Nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.</p>	<p>Dane o karalności oskarżonego;</p> <p>Informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających</p>	<p>k.146;</p> <p>k.130.</p>

				przepisy ruchu drogowego.	
Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód	Numer karty
1.2.1	D. S.	art. 177 § 2 k.k.	R. O. (1), bezpośrednio przed zderzeniem, poruszał się z prędkością nie większą niż 60 km/h.	Zeznania R. O. (1)	k. 43-44, 158-159
1.2.2.	D. S.	art. 177 § 2 k.k.	D. S. dostrzegł pojazdy jadące z przeciwka ale podjął decyzję aby przejechać przez pas jezdni którym poruszały się te pojazdy, gdyż uznał, że zdąży bezpiecznie przejechać. Przed zderzeniem D. S. zatrzymał swój pojazd.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 178-179, 194.
2. Ocena DOWODÓW					
2.1. Dowody będące podstawą					

ustalenia faktów			
L.p. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
2.1.1.	Wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego były wiarygodne w zakresie w jakim przyznał, iż kierując samochodem – jadąc z ulicy (...) w ulicę (...) a następnie jadąc ulicą (...) w kierunku centrum skręcił w lewą stronę – chcąc zaparkować na parkingu przy pobliskim sklepie (...) – przez co wjechał na pas jezdni ulicy (...) przeznaczony do jazdy w kierunku C., którym poruszał się inny pojazd (motocykl) w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów, były wiarygodne. Okoliczności te wprost były potwierdzone obrazem z nagrania z monitoringu (autobusu (...)) k. 39 akt sprawy,	

		oraz budynku k. 18).	
2.1.1.	Zeznania R. O. (1)	Zeznania pokrzywdzonego były wiarygodne w zakresie w jakim opisał, że kierując motocyklem, jadąc ulicą (...) w kierunku C. zderzył się z samochodem kierowanym przez oskarżonego, gdy ten znalazł się na jego pasie jezdni, chcąc go pokonać w poprzek, w wyniku czego zajechał mu drogę. Okoliczności te wprost były potwierdzone obrazem z nagrania z monitoringu (autobusu (...)) k. 39 akt sprawy, oraz budynku k. 18).	
2.1.1.	Zeznania P. C.	Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego i pokrzywdzonego toteż brak powodów by podawać nieprawdziwe okoliczności narażając się przez to na odpowiedzialność karną za	

		składanie fałszywych zeznań. Okoliczność wskazane w zeznaniach świadka, wskazujące na dużą, nadmierną prędkość motocykla kierowanego przez pokrzywdzonego, w czasie poprzedzającym zderzenie, była potwierdzona wiarygodnymi wnioskami opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.	
2.1.1., 2.1.3.	2.1.2, Dowody z dokumentów	Dokumenty sporządzono w odpowiedniej formie. Nie kwestionowano ich rzetelności w toku procesu.	
2.1.2.	Opinia biegłego z zakresu medycyny	Opinia sporządzona przez biegłego mającego wiadomości specjalne w dziedzinie chirurgii a jej wnioski były rzeczowe, kategoryczne i należycie uzasadnione, wydane w oparciu o	

		rzetelną dokumentację medyczną pokrzywdzonego.	
2.1.1.	Opinia biegłego z zakresu stanu technicznego pojazdów	Opinia sporządzona przez biegłego mającego wiadomości specjalne w dziedzinie techniki samochodowej i ruchu drogowego a jej wnioski były rzeczowe, kategoryczne i należyście uzasadnione. Wnioski tej opinii nie były kwestionowane przez strony.	
2.1.1.	Opinia biegłego z zakresu stanu technicznego pojazdów	Biegły wydał opinie w sprawie (zawrócono główną jak i uzupełniającą) głównie biorąc pod uwagę obiektywny materiał dowodowy jakim były nagrania zapisów monitoringu zarówno znajdującego się w autobusie (...) który w czasie zdarzenia poruszał się za oskarżonym – jadąc ulicą (...) w J. w kierunku centrum miasta	

(k.37 akt sprawy), jak i znajdującego się na budynku nieopodal parkingu na który chciał wjechać oskarżony (obrazujący głównie pasy jezdni ul. (...) w kierunku C., a zatem miejsca w którym doszło do zderzenia obu pojazdów). Dysponując takimi bezwzględnie dowodami w sprawie biegły precyzyjnie wyliczył, ile czasu (sekund) upłynęło pomiędzy wjechaniem przez oskarżonego swoim samochodem z ulicy (...) na ulicę (...) a zajechaniem przez niego drogi jadącemu z przeciwka motocykliście. Zażywszy, iż czas ten biegły (w oparciu o zapis monitoringu) określił na 4 sekundy (k.77 stop klatka II i k. 78 stop klatka VI) oczywiste było, iż oskarżony

nienależycie
obserwował
drogę. Gdyby
bowiem, jak
twierdzi
oskarżony na
rozprawie,
widział on jadące
pojazdy
nadjeżdżające z
kierunku
przeciwnego, i
pomimo tego
nie ustąpił im
pierwszeństwa,
oczywiste
byłoby, iż
naruszenie przez
oskarżonego
zasad
bezpieczeństwa
w ruchu miało
charakter
umyślny. Fakt, iż
biegły w opinii
wskazał który
z kierowców
uczestniczących
w zdarzeniu
drogowym
naruszył zasady
bezpieczeństwa
w ruchu i jakie
to były zasady
nie podważała
rzetelność tej
opinii. Sąd nie
znalazł żadnych
podstaw by
podważyć
ustalenia
biegłego w
zakresie
prędkości z jaką
poruszał się
motocyklista. W
świetle tych
okoliczności Sąd
uznał wnioski
opinii tego

		biegłego własne.	za
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
L.p. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
2.2.1.	Zeznania R. O. (2)	W świetle rzeczowej i należytej uzasadnionej opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, który ustalił, iż pokrzywdzony poruszał się z prędkością od 83 do 87 km/h oczywiste było, iż zeznania pokrzywdzonego w zakresie w jakim zapewnił, że jechał on z prędkością ok. 60 km/h były niewiarygodne.	

2.2.1.	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>Twierdzenia oskarżonego jakoby przed wykonaniem swojego manewru skrętu w lewo („patrząc w lewą i w prawą stronę” k. 178 akt sprawy) upewnił się, czy nie nadjeżdżają z przeciwnego kierunku jazdy pojazdy i widział je w dalszej odległości, oceniając, iż zdąży przejechać, oraz, że przed zderzeniem się zatrzymał były niewiarygodne. Wskazać należy, iż czas jazdy oskarżonego na ulicy (...) wynosił kilka sekund (4 sekundy), a jego pojazd cały czas był w ruchu (co wprost wynika z nagrania z zapisu monitoringu k.37 akt sprawy), toteż twierdzenia oskarżonego jakoby w tym czasie upewnił się patrząc „w lewą i prawą stronę” czy nikt nie jedzie były niewiarygodne zwłaszcza, iż skręcając w</p>	
--------	-------------------------	---	--

lewo winien
zaobserwować
jak wygląda stan
na jezdni przed
nim (pojazdy
jadące na drodze
dwujezdniowej
na wprost z
przeciwego do
niego kierunku
drogi) a
następnie, po
ustawieniu się
pojazdy przy osi
jezdni,
popatrzeć w
prawą stronę (w
stronę jezdni, z
której mogłyby
poruszać się
pojazdu z
kierunku
przeciwego,
jadące jezdnią,
którą on
zamierzał
przejechać w
poprzek).
Patrzanie w
lewo – o
czym zapewnił
oskarżony,
byłoby
niecelowe, gdyż
nawet gdyby
jakikolwiek
pojazdy
poruszały się z
lewej strony (a
zatem jezdnią
w kierunku C.
za pojazdem
oskarżonego)
oskarżony
swoim
manewrem nie
wpłynąłby na
ich jazdę. Dodać
należy, iż
miejsce gdzie

doszło do zdarzenia wprost wynika z nagrania monitoringu. Z nagrania tego wprost wynika, iż motocyklista, zgodnie z przepisami poruszał się skrajną jezdnią nie zaś jezdnią przy osi jezdni (w miejscu zdarzenia są dwie jezdnie w jednym kierunku). Zważywszy, iż pojazd oskarżonego został uszkodzony w przedniej części oczywistym było, iż do zdarzenia pojazdów doszło na drugim skrajnym pasie jezdni w jego środkowej części. Dodać należy, iż ostatecznie oskarżony przyznał, iż jego pojazd był „między pasami” (k.178 akt sprawy) czym pośrednio przyznał, iż pokrzywdzony poruszał się skrajnym pasem jezdni.

<p>3. <u>PODSTAWA</u> <u>PRAWNA</u> <u>WYROKU</u></p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
<p>X</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>Część wstępna wyroku, pkt I części dyspozytywnej wyroku</p>	<p>D. S.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.</p>			
<p>D. S. swoim zachowaniem z 25 lipca 2019 roku w J. woj. (...), na ul. (...) kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że wykonując manewr skrętu w lewo nie zachował szczególnej ostrożności poprzez</p>			

nienależytą
obserwację
drogi, oraz nie
ustąpił
pierwszeństwa
nadjeżdżającemu
z kierunku
przeciwego i
jadącemu na
wprost
motocyklowi
marki S. (...)
o nr rej. (...),
doprowadzając
do zderzenia
obydwo
pojazdów na
środku pasa
ruchu
przeznaczonego
dla kierunku
jazdy motocykla,
w wyniku czego
kierujący
motocyklem R.
O. (1) doznał
obrażeń ciała w
postaci
wieloodłamowego
złamania
podstawy dołu
przedniego
czaszki - stropu
prawego
oczodołu,
błędnika
sitowego, ścian
zatok czołowych,
trzonu kości
klinowej
przechodzące na
wierzchołek
prawej piramidy
skroniowej,
krwiaka
przymózgowego
obustronnie na
podstawie i od
płatów
czołowych i

międzypółkulowo
u podstawy
płatów
czołowych,
ukrwiotocznionych
ognisk
stłuczenia
podstawnych
warstw obu
płatów
czołowych,
punktowatych
ognisk
krwotocznych w
istocie białej
prawego płata
skroniowego,
wieloodłamowego
złamania stropu
prawego
oczodołu oraz
jego ścian
przyśrodkowej,
dolnej, bocznej z
przemieszczeniem
odłamów
kostnych,
złamania
wszystkich ścian
lewego oczodołu
z
przemieszczeniem
odłamów w
obrębie ściany
dolnej, licznych
szczelin
złamania części
kości nosowej
kości czołowej,
kości nosa,
przegrody
kostnej nosa, z
przemieszczeniem
odłamów
kostnych,
krwiaków w
świetle
wszystkich zatok
przynosowych,
obrzęków i

krwiaków
podskórnych
okolicy czołowej,
nosowej,
obustronnie
policzkowo -
jarzmowej,
odmy
opłucnowej
lewostronnej
wymagającej
założenia
drenażu,
stłuczenia
mięszu obu
płuc, złamania
wrostka
poprzecznego
lewego kręgów
Th1, Th2,
złamania szyjki
żebra I lewego,
złamania łopatki
lewej- grzebienia
łopatki, części
nad- i
podgrzebieniowej,
odmy
podskórnej
okolicy czołowej,
oczodołowej
obustronnie,
policzkowo -
jarzmowej,
obustronnie,
otwartego
złamania
wrostka
łokciowego kości
łokciowej lewej,
które to
obrażenia
spowodowały u
niego ciężki
uszczerbek na
zdrowiu w
postaci choroby
realnie
zagrożającej
życiu wyczerpał

znamiona czynu
z art. 177 § 2 k.k.

D. S.
nieumyślnie
naruszył zasady
bezpieczeństwa
w ruchu
drogowym
bowiem w
trakcie
wykonania
manewru
zmiany kierunku
ruchu w sposób
nieskuteczny
obserwował
przedpole jazdy.
Stosownie do
art. 25 ust. 1 i
3 ustawy z dnia
20 czerwca 1997
r. Prawo o ruchu
drogowym (t.j. z
9 grudnia 2019
r. Dz.U. z 2020
r. poz. 110 ze
zm.) oczywiście
jest, iż kierujący
pojazdem,
zbliżając się
do skrzyżowania
(bądź miejsca
przecinania się
kierunków
ruchu poza
skrzyżowaniem)
obowiązany jest
zachować
szczególną
ostrożność i
ustąpić
pierwszeństwa
pojazdowi
nadjeżdżającemu
z prawej strony,
a jeżeli skręca
w lewo - także
jadącemu z
kierunku

przeciwne go na wprost lub skręcającemu w prawo. Niewątpliwie oskarżony nie ustąpił pierwszeństwa motocykliście. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że obowiązek ustąpienia pierwszeństwa zachodzi niezależnie od tego, czy pojazd poruszający się z pierwszeństwem przestrzega zasad bezpieczeństwa, np. nie przekracza prędkości w obszarze zabudowanym, czy też zasad tych nie przestrzega. Nie do przyjęcia byłoby uznanie, że skoro pojazd jadący z przeciwka na wprost porusza się z niedozwoloną prędkością, to kierowca pojazdu jadącego w przeciwnym kierunku i zamierzający wykonać manewr skrętu

w lewo nie musi ustąpić mu pierwszeństwa tylko z tego powodu, że kierowca pojazdu mającego pierwszeństwo przejazdu narusza w ten sposób zasady ruchu drogowego. Jak podkreślono w judykatach, odmienne dekodowanie treści nakazu „ustąpienia pierwszeństwa” nie tylko nie znajduje oparcia w ustawowej definicji, ale mogłoby w konsekwencji prowadzić do uznania, że nakaz ten ma charakter względny, a więc zależny od oceny zachowań poszczególnych uczestników ruchu drogowego. Taka interpretacja tej podstawowej zasady ruchu drogowego prowadziłaby do totalnego chaosu na drogach, gdyż oceny co do przestrzegania zasad ruchu drogowego, a

zwłaszcza
prędkości,
mogłyby mieć
charakter
wysoce
subiektywny, a
ich skutkiem
byłoby
podejmowanie
zachowań
nieprzewidywalnych
(por. wyroki
Sądu
Najwyższego: z
dnia 5 maja 2011
r., IV KK 44/11,
Prok. i Pr.- wkł.
2011, Nr 11, poz.
6; z dnia 28
lipca 2011 r.,
III KK 7/11).
Tym samym
obowiązek
ustąpienia
pierwszeństwa
zachodzi
niezależnie od
tego, czy pojazd
poruszający się z
pierwszeństwem
przestrzega
zasad
bezpieczeństwa,
np. nie
przekracza
prędkości w
obszarze
zabudowanym,
czy też zasad
tych nie
przestrzega. Nie
do przyjęcia
byłoby uznanie,
że skoro pojazd
jadący z
przeciwka na
wprost porusza
się z
niedozwoloną
prędkością, to

kierowca
pojazdu
jadącego w
przeciwnym
kierunku i
zamierzający
wykonać
manewr skrętu
w lewo nie
musi ustąpić mu
pierwszeństwa
tylko z tego
powodu, że
kierowca
pojazdu
mającego
pierwszeństwo
przejazdu
narusza w ten
sposób zasady
ruchu
drogowego (tak
postanowienie
Sądu
Najwyższego z
dnia 23 maja
2018 r., w
sprawie IV KK
188/18, za
legalis).

Tym samym
fakt, iż
pokrzywdzony
R. O. (2)
poruszał się
z prędkością
87 km/h a
zatem znacznie
przekraczając
prędkość
dozwołą, nie
wylącał
konieczności
przestrzegania
przez
oskarżonego
zasad
bezpieczeństwa
w ruchu w

tym ustąpienia
pierwszeństwa
kierującemu
motocyklem.

Pomiędzy
naruszeniem
przez
oskarżonego
zasad
bezpieczeństwa
w ruchu a
zderzeniem się
samochodu
oskarżonego z
motocyklem
kierowanym
przez
pokrzywdzonego
w wyniku czego
R. O. (2)
doznał ciężkich
obrażenia ciała
zachodzi
adekwatny
związek
przyczynowy.

Związek
przyczynowy
warunkujący
odpowiedzialność
karną powstaje
tylko wtedy, gdy
ma on charakter
bezpośredni, a
więc gdy
działanie
sprawcy jest
- jeżeli nie
wyłączną, to w
każdym razie
wystarczającą -
przyczyną
powstania
określonego
skutku
przestępczego
(tak wyrok SN z
dnia

18.01.1982r., II
KR 308/81,
OSNKW
1982/4-5/20).

Skoro gdyby
oskarżony
należycie
obserwował
zmieniającą się
sytuację na
drodze nie
wykonywałby w
ogóle manewru
skreću w lewo
i nie wjechałby
na przeciwległy
pas jezdni przed
nadjeżdżający
motocykl
pokrzywdzonego
i nie
doprowadziłby
do zderzenia
obu pojazdów.
Tym samym
uznać należy, że
okoliczności te
były
wystarczającą
przyczyną
powstania
określonego
skutku
przestępczego
jakim było
zderzenie z
pojazdem
pokrzywdzonego
w następstwie
czego doznał on
ciężkich obrażeń
ciała.

Mając bowiem
na względzie
całość obrażeń
ciała doznanych
przez
pokrzywdzonego

<p>w wyniku zdarzenia Sad uznał, iż stanowiły one chorobę realnie zagrażającą życiu pokrzywdzonego w rozumieniu art. 156 § 1 k.k. pkt 2 k.k.</p> <p>Oskarżony jest osobą działającą w normalnej sytuacji motywacyjnej. Jest zatem osobą zdolną do zawinienia.</p>				
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>			
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.</p>				
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>			
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego</p>				

umorzenia postępowania.				
	3.4. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania.				
	3.5. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.				
4. <u>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</u>				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności.	
D. S.	pkt I części dyspozytywnej wyroku	część wstępnej wyroku	Na stopień społecznej szkodliwości przypisanego	

oskarżonemu
czynu z art. 177
§ 2 k.k. wpływają
okoliczności jego
popelnienia oraz
następstwa tego
czynu. W wyniku
naruszania przez
oskarżonego
nieumyślnie
jednej zasady
bezpieczeństwa
w ruchu
spowodował on
wypadek w
następstwie
którego ciężkich
obrażeń ciała (w
rozumieniu art.
156 § 1 pkt
2 k.k.) doznał
pokrzywdzony.
Sąd nie pominął,
że przepis art.
177 § 2 k.k. jako
znamiona tego
przestępstwa
wskazuje
alternatywnie
albo ciężkie
uszkodzenie
ciała albo
śmierć. Fakt
wystąpienia
łżejszego
następstwa tj.
ciężkich obrażeń
ciała
pokrzywdzonego
musiał znaleźć
odzwierciedlenie
w wymiarze kary
w tym środkach
karnych. Na
stopień
społecznej
szkodliwości
czynu
oskarżonego
wpłynęła także

okoliczność, że stopień naruszenia przez niego reguł ostrożności – tj. zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym choć był bardzo istotny, jednak nie bardzo duży. Sąd nie przeoczył, że gdyby pokrzywdzony poruszał się z prędkością administracyjnie dozwoloną miał on możliwości uniknięcia zderzenia z pojazdem oskarżonego. Oczywiście było zatem, iż przyczynienie się pokrzywdzonego do zdarzenia było bardzo duże. Fakt, iż pokrzywdzony nie miał uprawnień do kierowania ciężkim motocyklem tj. takim jak się poruszał, nie miał w ocenie Sądu wpływu na zdarzenie. Sposób jazdy pokrzywdzonego, ujawniony na nagraniu, który przed darzeniem „położył” motocykl na

jezdni
zmniejszając nie
tylko jego
prędkość ale
powodując, iż
pojazd ten
przyjął na siebie
uderzenie, i
nie doszło do
bezpośredniego
uderzenia
motocyklisty w
samochód
oskarżonego był
prawidłowy.

Łagodzące:

fakt uprzedniej
niekaralności
sądowej za
przestępstwa.

Z tego powodu
Sąd uznał, iż
orzeczona kara 6
miesięcy
pozbawienia
wolności (tj.
kara w
minimalnej
wysokości
ustawowego
zagrożenia)
będzie
wystarczającą
dolegliwością,
by wdrożyć
oskarżonego do
przestrzegania
porządku
prawnego (cel w
zakresie
prewencji
indywidualnej)
oraz by wykazać,
iż przestępstwo
przeciwko
rodzinie nie
pozostaje bez

			odpowiedniej dolegliwości karnej co utrwali prawidłowe wzorce społeczne (cel w zakresie prewencji generalnej).	
D. S.	pkt II części dyspozytywnej wyroku	część wstępnej wyroku	Oskarżony swoim zachowaniem wykazał, iż dalsze kierowanie przez niego pojazdami zagraża bezpieczeństwu w ruchu gdyż poprzez naruszenie przez niego podstawowych zasad ruchu drogowego – ustąpienia pierwszeństwa przejazdu innemu pojazdowi – doprowadził do zderzenia, w wyniku którego pokrzywdzony doznał ciężkich obrażeń ciała. Biorąc jednak pod uwagę, iż pokrzywdzony znacznie przyczynił się do zdarzenia a nadto, iż dotychczas oskarżony nie naruszał przepisów ruchu drogowego (k.	

			130 akt sprawy) Sąd uznał, iż roczny okres zakazu jest wystarczający by osiągnąć zakładane wobec oskarżonego cele kary.	
D. S.	pkt III części dyspozytywnej wyroku	część wstępnej wyroku	Mając na względzie z jednej strony rozmiar obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego oraz zaistniałą w związku z tym niemożność wykonywania przez niego pracy zarobkowej zaś z drugiej strony przyczynienie się pokrzywdzonego do zaistnienia zdarzenia Sąd uznał, iż kwota 5000 złotych zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego będzie odpowiednia zaś żądana przez oskarżyciela posiłkowego kwota 10 000 złotych byłaby nadmierna.	
D. S.	pkt IV części dyspozytywnej wyroku	część wstępnej wyroku	Oskarżony nie był karany sędownie. Istnieje zatem pozytywna prognoza kryminologiczna	

			<p>– o jakiej stanowi art. 69 § 1 i 2 k.k. – wskazująca, iż pomimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności będzie on przestrzegał porządku prawnego. Dla wersyfikacji tej prognozy Sąd uznał za konieczne określenie dwuletniego okresu próby na podstawie art. 70 § 1 k.k.</p>	
D. S.	pkt V części dyspozytywnej wyroku	część wstępnej wyroku	Sąd uznał, iż wobec oskarżonego należy orzec obowiązek kontynuowania pracy zarobkowej w okresie próby – zwłaszcza wobec jednoczesnego orzeczenia wobec niego zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego (art.72 § 1 pkt 8 k.k.).	
<p>5. <i>Inne</i> <u>ROZSTRZYGNIECIA</u> <u>Zawarte w</u> <u>WYROKU</u></p>				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności.	

	z wyroku	do przypisanego czynu		
6. <u>innE zagadnień</u>				
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.				
7. <u>KOszty procesu</u>				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności.			
pkt VI części dyspozytywnej wyroku	Oskarżony posiada stale miesięczne dochody z pracy toteż może samodzielnie ponieść koszty procesu bez			

	uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny.	
6. <i>Podpis</i>		